Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: Menekült diákok tömegszállásán

Forrás: Szózat

Byp.	1921. 7. 23		
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

Osztályozás

Tárgy 378.27

Hely

Idő "1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest főváros házinyomdája 1919.

Menekült diákok tömegszállásán

Tizennyolcan egy szobában

— A Szózat tudósitójától —

Baross-utca 62. Ütött-kopott, kétemeletes sárga ház, a háboru előtt iskola. Ez a vakolatjavesztett épület irtózatos nyomoruságot rejteget: testi és lelki nyomoruságot. Az Országos Menekültügyi Hivatal egyik tömegszállása ez. Minden szobája zsufolva van. Egy-egy nagyobb helyiségbe öt családot telepitettek s közös hálószobába kényszeritettek egymáshoz idegen nőt, férfit, gyermeket. A második emeleten egy kisebb tanterem jutott a Székelyországból menekült főiskolai hallgatóknak. Tizennyolcan alusznak egy szobában, a tizennyolc vaságy alig hagy egy kis szabad helyet. Szék nincs a helyiségben. A rongyos ágynemü fekete a szennytől. Az asztalon száraz hatósági kenyérmaradékok. Ez a külső képe a diákszállásnak, amelyet ma délután fölkerestünk. Intelligens fiúk — egyetemi hallgatók — sötét kétségbeeséssel ülnek a priccseken s igy panaszolják el vigasztalan helyzetüket:

— Tessék körülnézni, ágynemüt az ősz óta, vagyis jó háromnegyed éve nem változtak. Rongyos lepedőnket kimosnánk magunk, de nem merjük, mert egészen széjjelfoszlanék. Ugy van itt, kérem, minden, ahogy a románok után maradt, mert oláh katonák szállása volt ez. Ők tenyésztették a sok férget. Tizennyolcunk kilélegzése rontja a levegőt. Nem is igen tisztálkodhatunk, mert csak egyetlen pléhmosdótálunk van. A telet fütés nélkül dideregtük át, mert kályhánk nincs. Még egy telet itt nem birnánk ki. Ha leszáll az est, sötétben maradunk, mert a gázvilágitást leszerelték éppen akkor, amikor kollokviumra, szigorlatra készülünk. Mostanáig ingyen huzódhattunk meg ebben a Gorkij-féle oduban, de már megkaptuk az ukázt, hogy havonkint 50 koronát kell fizetnünk, különben föl is ut, le is ut. Miből fizessünk? Alig néhányunknak van kis keresete: két főiskolai hallgató napszámosmunkát végez egy gyárban, kettő karhatalmi fizetést kap. Ehezünk, uram, tessék ezt szó szerint venni. Kétnaponkint 7 koronáért egy-egy községi kenyeret kap az, aki elő tudja teremteni ezt az összeget. Akinek ennyi pénze sincs, az a többivel közös kenyéren él. A különböző jótékonysági étkezők rendelkezésünkre állnának, ha lenne 6—10 koronánk egy-egy étkezésre. De sajnos, ritkán van. Most aztán tessék üres gyomorral készülni a vizsgára!

— Mindent elkövettünk, hogy segitsünk magunkon. Napunk jórésze azzal telik el, hogy munka után járunk. De hiába, még napszámosnak sem kellünk. Két kollégánk eladta minden ruháját s mint hajdanában a vándorlólegények, elindult munkát keresni. Győrig jutottak az apostolok lován, de eredménytelenül tértek vissza, mindenükből kifosztva. Egyik kollégánk, aki 70%-os rokkant, segitséget kért a Menekültügyi Hivataltól. Elutasitották. Járt itt nálunk annyi misszió, hogy se szeri, se száma. A dámák meglorgnonoztak bennünket, a férfiak kezeltek velünk, azután undorodva elsiettek. Támogatást egyik misszióról sem kap unk. Egy év óta mindössze fejenként 100 gram do hányadományban részesültünk. Mi, mint egy család, kitartunk nyomoruságunkban, de két kollégánk, aki félévig csak száraz kenyérrel táplálkozott, dezertált. Most jó dolguk van, mint irják: vályogvetők Nagykanizsán.

Ime, minden tulzás nélkül bemutattuk a menekült diákok szomoru helyzetét. Fölhivjuk az illetékes tényezők figyelmét a dologra s kérjük, sürgősen javitták meg a sorsukat.